

*Povinností každého Čecha jest,
aby znal dějiny své vlasti!*

„Česká Kronika“

Napsal prof. Jos. Lacina.

„Česká Kronika“ vyšla v 150 sešitech
po 12 kr. a líč děje české až do roku 1848.

Možno odebrati v sešitech v kterékoliv době.

Celé dílo možno obdržeti též v 8 brožovaných
svazcích za zl. 18.—, vázané v 8 svazcích ve skvost-
ných plátěných deskách s koženým hřbetem a rohy
zl. 24.50.

Možno odebrati najednou neb po svazcích. Sešit
na ukázkou pošleme každému, kdo o to korresp. líst-
kem požádá, franko.

Rádným osobám dodáme »Českou Kroniku« též
na měsíční splátky.

Bližší dotazy zodpoví

Nakladatelství Edv. Beauforta knihtiskárna
v Praze Jungmannova tř. č. 21 n.

Přelíčení s Hilsnerem

před porotou v Kutné Hoře

pro

vraždu v Polné.

Doslovný

otisk stenografických protokolů.

3.

den přelíčení.

Cena 10 kr.

V PRAZE 1899.

Tiskem i nákladem Ed. Beauforta v Praze.

Přelíčení s Hilsnerem

před porotou v Kutné Hoře

pro

vraždu v Polné.

Doslovný

otisk stenografických protokolů.

3.

den přelíčení.

Cena 10 kr.

V PRAZE 1899.

Tiskem i nákladem Ed. Beauforta v Praze.

Pokračování přelíčení 2. dne.

Předs. Tak to bylo 29. března?

Sv. Ve středu před svátky.

Veř. žal. Ale vy jste řekla okolo pěti hodin.

Sv. Na večer.

Předs. Hilsnera, máte něco.

Hilsner. Nic.

Svěd. Johanna Vomelová, manželka starosty v Mal. Věznici.

Předs. Zнала jste Hilsnera.

Sv. Dříve jsem ho neznala.

(Generalie, přísaha.)

Předs. Slyšela jste o tom, že byla nalezena? Tenkrát jste byla v Polné a šla jste tou cestou. Věděla jste, že se učila šít?

Sv. Zнала jsem ji, jsme sousedi.

Předs. Kdy pak tam chodívala?

Sv. Ráno o šesté a večer o sedmé.

Předs. Byla jste ten den v Polné, kdy se ztratila?

Sv. Ano, ve středu na večer.

Předs. 29. března?

Sv. Ano.

Předs. Co jste tam dělala?

Sv. Syn mi psal z vojny, že přijede na zelený čtvrtek, a tak jsem šla do Polné. Ale něco mi pořád bránilo. Děvče mi říkalo: „Nechodte maminko, já půjdu za vás“. Ale svědomí mě nutilo, abych šla

sama. Ale kuráž jsem neměla. Vypravila jsem se tedy už ve 3 hodiny.

Př. Kde jste nakupovala?

Sv. U Dvořáka.

Př. Kolik bylo hodin?

Sv. Tři čtvrtě na 5. Bily právě hodiny.

Když jsem šla z Polné nevím, jest-li snad šel, stavěla jsem se u krejčíčky, abych neselehala. Šla jsem pomalu. Když přijdu za potok, potkala jsem 4 lidi; šli do kopečka, 3 ženské a chlapec z lesa. Pak jsem šla z města. Když jdu nahoru . . .

Př. Kudy jste šla?

Sv. Ouvozem.

Předs. V levo podle polí bylo bláto?

Sv. Ano. Když jsem přišla do polo Březiny, ohlédla jsem se, vykřiknu: „Můj Bože. Nikdo tu není.“ Najednou uslyším takový šramot — a on to chlap. Nevěděla jsem, než že je to mužský. Tam jsou čtyři pěšiny, potom je vozová cesta a zase pěšina. On se pustil dolů na pěšinu, jakoby mi chtěl nadběhnouti a koukal se mi do očí. Já jsem dostala z něho strach. Dala jsem mu pozdravení: „Dobrý odpoledne!“ On poděkoval: „Dej to Pán Bůh!“ „Kam jdete“. Potom jsem se ho zase bála. On něco zabručel jako: „Tamhle je smrdč!“

Předs. Když jste se ho bála, proč jste s ním mluvila?

Sv. Chtěla jsem vědět, jestli je dobrý, jak odpoví. Potom rázoval po té pěšině a nesl v ruce vejpálky takovou hůl, z které byla kůra oloupána. A takhle s ní házel. Podivila jsem se: „Co pak neseš takovou hůl!“ Teprve jsem si ho všimla. Měl šedé šaty.

Předs. Jaké měl šaty? Celé šedé?

Sv. To nevím.

Předs. Byly z jedné látky?

Sv. To nemohu říci. Snad byly stejné, bylo to na hezký kousek cesty. Já jsem ho už potom neviděla. Šel k tomu lesíku.

Předs. Kde to bylo?

Sv. Přes Březinu už k naší vsi ku konci.

Předs. Víte, kde byla mrtvola?

Sv. Ta byla v Polné.

Předs. Jak daleko?

Sv. Víc než přes půl Březiny.

Předs. Jak pak šel?

Sv. Jako voják čerstvým krokem. Byl jako červený. Myslíla jsem: Snad ho hajný prohnal, a nevím, jestli vyšel z lesa.

Předs. Vy jste se lekla. Lekl se také on?

Sv. Jakoby s sebou škulil. Také se lekl.

Předs. Koukal se na vás?

Sv. Ano.

Předs. Vezměte tuto hůl do ruky. Měl takovou?

Sv. Na způsob této mohla to býti, ale jistě to nemohu říci, jestli to byla ta.

Před. Podívejte se na Hilsnera! Vypadal tak?

Sv. Už jsem ho viděla.

Před. Jak vypadal?

Sv. Měl jinčí podobu, kulatý obličej a černé oči. Ten nemá tak černé oči.

Předs. Vy jste řekla, že byl podobný.

Sv. Tělo jakoby jo, obličej ne.

Předs. Vy jste si ho pořádně nevšimla?

Sv. Byl kulatější. Podle postavy byl podoben, ale obličej nemohu poznat.

Předs. Byla vám také předložena fotografie. Co to bylo?

Sv. To byl Podkopeckých Jan. To ten nebyl.

Předs. Říkali, že prý to udělal bratr Anežky, ten Jan.

Sv. Ten to nemohl býti, to já ho znala.

Předs. Koukněte se na tu fotografii.

Sv. Toho já nepoznaávám, já nemám žádnou paměť.

Já jsem si na to nevzpoměla, až když přišel můj manžel a napovídal mi o té

vraždě, až bych se byla skácela. Pak začalo o té holi a o těch šatech, jak to bylo roztaháno po lesích. Tu jsem si pomyslíla: „Můj ty Bože, vždyť jsem takového chlapa viděla, že za mnou vyběhl.“

Předs. Vy jste si myslíla, že vás měl za Anežku?

Sv. Ano.

Předs. A byla Anežka tak velká?

Sv. Byla.

Předs. Silná?

Sv. Kór silná nebyla; ale byla to už silná ženská.

Předs. A byla by se ubránila?

Sv. Ó jo. Byla šikovná. Jednomu by se byla ubránila. To jich musilo být více.

Předs. A proč jste to neřekla?

Sv. Četník u nás psal tresty a já jsem na to zapoměla.

Předs. Hilsner byl u vás?

Sv. Nemohla jsem ho poznat. Dle postavy trochu, ale v obličejí ne.

Vot. r. p. Pešek. Když odcházel, nevšimla jste si, jak kladl nohu? Hilsnere, chodte!

Sv. To je všechno jinak.

Vot. r. Budecius. Byl to mladík, měl také nějaké malé vousky?

Vot. r. Budecius. Měl klobouk nebo čepici?

Sv. Ona řekla: To už já se nepamatuji.

Předs. Měl klobouk nebo čepici?

Sv. Nemohu sloužit, kalhoty měl na boty.

Předs. Koukněte se na ty kalhoty!

Sv. Takové nějaké to bylo. Byly víc šedivé.

Předs. Kdyby si je na sebe vzal, snad byste to lépe poznala.

Sv. Ba ne.

Vot. r. Pešek. Nikoho jste nepotkala?

Sv. Pražádného.

Veř. žalob.: Vy jste řekla, že jste se naň nekoukala z leknutí a ne do obličeje a protože to nemůžete odpřisáhnout, ale ostatně, že je Hilsnerovi podoben a řekla jste, že celá postava a pohyby jsou jeho.

Sv. Ano.

Dr. Auředníček. Ona řekla: „Já v něm nemohu nikterak poznati toho člověka.“

Vy jste řekla, že jste šla pomalu. V kterou dobu jste byla na místě, kde byla nalezena mrtvola? Jak dlouho je odtamtud na to místo?

Sv. Nevím.

P. r. Pešek. Jak to bylo daleko od Polné?

Sv. Je to čtvrt hodiny. Šla jsem skoro

půl hod. k místu, kde mrtvola byla nalezena.

Obh. Vy jste udala, že oblek zdál se býti trestancův, že nemá límce.

Předs. Byl předložen takový oděv a vy jste řekla: to nevím.

Obh. Přšlo tehdy?

Sv. Ne.

Obh. Bylo hezky?

Sv. Ano, slunce svítilo.

Předs. Dva svědkové tvrdí, že v 5 hod. v Polné přšlo.

Obh. Sukni jste měla přes hlavu.

Sv. Nevím, lidé to na mne udali, že jsem ji měla na hlavě.

Obh. Nyní říká, že neví, dříve ano. Prosim o čtení protokolu ze dne 28. června.

Předs. Čte uvedené místo: „Měla jsem velký černý šátek přes hlavu, přes prsa. Sukni jsem po celou cestu přes hlavu nedala.“

Svědék Pešák. (Generalie, přísaha.)

Předs. Vy prý jste o velikonoční týden kupoval po vesnicích med.

Sv. Ano, v úterý v Nov. Dvorech, ve středu v Dobroutově.

Předs. Ke komu pak jste tam šel v Dobroutově?

Sv. K Jakubu Coufkovi.

Předs. Kde bydlíte?

Sv. Za Péklem v Polné.

Předs. Kolik hodin bylo, když jste vyšel?

Sv. 4 hodiny.

Předs. Jak to víte?

Sv. Natahoval jsem hodiny doma a díval jsem se na ně.

Předs. Kudy pak jste šel?

Sv. Přes rynek.

Předs. Přes hráz, do města, branou, na rynek. Co pak dále?

Sv. Na Dobroutovské cestě jsem se zastavil u truhláře Večeře?

Předs. Kde pak to asi je?

Sv. Asi pátý domek od konce.

Předs. Jak dlouho jste tam byl, když jste šel odtud?

Sv. V 5 hodin.

Předs. Jak to víte?

Sv. Díval jsem se na hodiny.

Předs. Když jste přišel k louce pana Volence, zastavil jste se. Jak jste to dlouho šel?

Sv. Já čítám čtvrt hodiny.

Předs. Proč jste se zastavil?

Sv. Můj obyčej bývá, že jsem v panském lese s radostí se díval na to mlázi,

poněvadž v panském lese tom jsem lacino koupil dříví. Močil jsem a koukl.

Předs. Co jste viděl?

Sv. Člověka v šedých šatech, měl bílou hůl o zem podepřenou a díval se k městu. Pomyslíl jsem si, co as tam dělá? Vidím dva jiné v mlázi v tmavém obleku, klobouky na hlavách, obrázení k němu.

Předs. Kde stál ten první?

Sv. Ten stál na pěšině, 10 kroků od nich.

Předseda. Poznal jste z těch 2 někoho? Svědek. Ne, viděl jsem jen ramena a záda.

Předseda. Co ten první na pěšině?

Svědek. Ten v světlém obleku udělal vojenský pohyb, kráčel k těm dvěma a rozprávěl s nimi. Potom jsem šel k Coutkovi.

Předseda. Poznal jste ho?

Svědek. Dle šatstva, pohybu a rukou házení bych musel přísahati, že to byl Hilsner. Do obličeje jsem mu neviděl, ale já ho velmi dobře znám. Hůl držel v prostřed a házel rukou. Podle toho tvrdím, že to byl Hilsner.

Předseda. Poznal jste ho?

Svědek. Jeho tělo, pohyby byly Hilsnerovy.

Předseda. Na určito jste ho poznal.

Svědék. Ano. Znáám ho už od malička velmi dobře, poněvadž oni zůstávali u rodičů.

Předseda. Jakou pak měl hůl? Podívejte se na tuto hůl.

Svědék. Na tu vzdálenost nechci to tvrdit.

Předseda. Byla to taková?

Předs. Jak pak to bylo daleko?

Sv. Dle hledu asi 600 kroků.

Předs. Sedlák řekl 700—800 m.

Sv. Já kroky nečinil, jen dle mého náhledu.

Předs. Silnice jest níž než ono místo na Březině?

Sv. Pěšina jest výše.

Předs. Vy dobře vidíte na dálku?

Sv. Ano.

Předs. Jste prý krátkozraký?

Sv. Ne.

Předs. Jste tedy dalekohledý? Do dálky vidíte lépe: Proč pak jste to neřekl dříve, až když podána byla žaloba?

Sv. Já pracoval Istraelům. Mně je každý krejcar dobrý. Proto jsem myslil, že mrtvou nevzkřísím a přišel bych o výdělek. Askutečně od té doby vyhýbá se mi každý israel a a smutně na mně hledí.

Předs. Co jest Cofek k Vám?

Sv. Švagr.

Předs. Proč pak jste mu to neřekl, že jste tam viděl ony muže?

Sv. Hm. . . . To je povaha.

Předs. Proč pak jste byl ticho? Tehdy jste ještě nevěděl o vraždě? Bylo vám to iho- stejno. Vzpomněl jste si později, že tam byla mrtvola. Obával jste se o práci židovskou, říkáte, já slyšel, že jste ji neměl.

Sv. O prosím, na to přivedu tolik svědků, kolik si sl. soud bude přát.

Předs. Vy děláte samostatně?

Sv. Dělán samostatně, když jsem hotov v poli.

Obh. Když jste koukal z Dobroutovské silnice na hodiny, z které byly strany?

Sv. Od Večeře.

Obh. Kam pak jste šel od Večeře?

Sv. Rovně k Coufkovi (křičí).

Obh. prosí p. předsedu, by domluvil svědkovi, aby slušně se choval a nekřičel.

Předs. praví: „On ke mně také tak mluví.“

Sv. Já jinak nedovedu.

Obh. Pravil jste, že oni dva byli starší. Jeden v lepším šatě, druhý v odřeném. Jest to pravda?

Sv. Ano.

Obh. Byli stejně velicí?

Sv. Když jsem v Polné protokol podepsal, šel jsem k tomu místu. Ten první v pššině mohl státi v dolíku, ten druhý na kopečku. Nemohu dokázati, že byli stejní. První byl větší než Hilsner, druhého jsem méně viděl.

Obh. Kde stáli oba od jedle?

Sv. Na pravo, když já se díval k Polné.

Obh. Byl jste proto ještě několikrát u Coufků?

Sv. To nevím.

Obh. Kterým pak židům jste letos pracoval?

Sv. To hned nemohu říci. Jděte tam, oni Vám to povědí.

Předs. Mluvte slušně. Co jest to za způsob? Komu jste tedy pracoval?

Sv. Ještě Ad. Baschovi (po těch kamelech) a Jakubu Schülerovi.

Předs. Co tam říkáte Hilsnere?

Hilsner. Kdyby mě byl viděl 29. března, nebyl by to tajil, šel by k soudu a neřikal by to teprve dnes.

Předseda. Vždyť Vám povídal, proč to nedělal. (K Pešákovi) Vy jste ho viděl se vši určitostí.

Pešák. (K Hilsnerovi). Nezapřete, já jsem vás viděl. Vy že jste nebyl v Březině? Vy že mne neznáte? Vy mne dobře

znáte! Vy jste k nám chodil s vaší matkou. To jsou 2—3 léta, co jste mne upomínali, bychom vám řádně nosili mléko.

Hilsner. Já se nemohu pamatovati.

Svědék. Nepamatujete se, že jste u nás zůstávali?

Hilsner. To jsem byl malý hoch, to já si nepamatuji.

Svědék. P. slouchejte. Vždyť jste mne zdravíval. Vždyť já vás měl rád.

Hilsner. Já jsem leckoho pozdravil.

Svědék. Vždyť jste mne jmenoval přijmením: „Dobrejtro, p. Pešáku!“ Okolo nás jste nechodil? A to jste se mnou nemluvil?

Hilsner. Já se nemohu pamatovati, já jsem s vámi nemluvil.

Předseda. Řekněte, jestli jste ho poznal?

Svědék. Poznal. Měl zvyk házetí tou holí a také dle postavy.

Hilsner. Já jsem šedivý kabát neměl. Dne 29. března měl jsem modré šaty.

Sv. J a k u b C a u f e k, rolník z Dobroutova (gener. přísaha.)

Předs. Znáte Hilsnera?

Sv. Zním.

Předs. Vy jste švagr pana Pešáka?

Sv. Neří pravda, ale nějaký přítel jsem.

Předs. Chodil k vám někdy?

Sv. Často.

Předs. Na procházku?

Sv. Něco nám dělal a někdy na procházku.

Předs. Jak je daleko do Poiné?

Sv. Tak přes půl hod. cesty. Studenti vypočetli 2 km.

Předs. Také k vám chodil pro nějaký med?

Sv. To dosti často.

Předs. Což ten týden před Velikonocemi?

Sv. Já vím. Před zeleným čtvrtkem ten poslední den na škaredou středu. Já jsem si nemohl pamatovat, bylo-li to ve středu nebo v úterý. Já jsem mu povídal před svátky, že máme moc medu a on si k nám dlouho nešel. Když bylo odpoledne povídal jsem: „Však on nám ho Pešák neodpustí“ a za nějakou chvíli na večer byl taďy.

Předs. Šel kupovat?

Sv. Šel kupovat a dával jsem mu také zadarmo med. Úplně zadarmo ne, on mi spravoval zámečky a klíčky. Pak jsem mu dával půl čtvrti hrachu.

Předs. Kdy pak tam přišel?

Sv. Už se smrákalo.

Předs. Svítlo ještě sluníčko?

Sv. Jo, byl den. Z okna jsem ho ještě viděl.

Předs. Jak se dlouho zdržel?

Sv. To si nemohu vzpomenout. Hodinu neb dvě.

Předs. Nepovídal nic o Hilsnerovi v Březině?

Sv. Ne, nic.

Předs. Prý si kupoval pařezy a na těch vydělal.

Sv. To jsme mu někdy vozili dříví.

Předs. On prý je povídálek.

Sv. Někdy povídá víc, někdy ne.

Předs. Mluví pravdu?

Sv. Mně moc neselhal, ale říkají, že lže.

Předs. Jestli pak vám vypravoval, že viděl Hilsnera?

Sv. To mi nikdy nevypravoval. On přišel k nám, když rozbili v židovském městě okna u Šilera a povídal o tom a řekl: „Pojďte, já vám něco povím, nesmí to nikdo slyšet —“ a vedl mne ku sedničce. Ale u sedničky jsem si to rozmyslel a řekl: „Já nikam nepůjdu — já nechci nic slyšet“.

Já jsem si myslel, že chce o tom vypravovat, že byl při tom a kdo ty okna rozbil. Já jsem ho odstrčil. Teprve později mi pověděl, že mi chtěl říci o tom Hilsnerovi, že něco ví, a co s tím má dělat. Ostatek nevím nic.

Předseda. Tak dobře. Pane doktore! Mohl byste nám odpustit několik svědků

a sice (čte jména), poněvadž okolnosti, o nichž mají být slyšeni, jsou již dostatečně zjištěny místním ohledáním.

Dr. Aufedníček. Ale jedná se, že to místo bylo nějaký čas beze vši ochrany.

Předseda. To již bylo také zjištěno, byl tam četník.

Svědék Ignác Cerman, kadlec v Polné.
(Generalie. Přísaha.)

Předseda. Znáte Petra Pešáka? Máte o něm svědčiti, že má špatnou pověst.

Svědék. Já to nemohu říci, já jsem s ním nebyl ve styku.

Předseda. Máte říci, že je zloděj.

Svědék. To není pravda.

Předseda. Pro koho pracuje?

Svědék. Ledajakou správkou, a pak u pana Zimy, jako pomocník.

Předseda. Že prý pracuje jen pro ostatní zámečnický, nikomu přímo.

Sv. Ne. Mám sem a tam nějakou správkou.

Předs. Jinak pracuje pro ostatní?

Sv. Jen pro pana Zimu.

Předs. Pracuje celý rok?

Sv. Jak je povolán, buďto doma, anebo když ho povolají.

Předs. Také v létě?

Sv. To je jedno.

Předs. Prý jen v zimě.

Sv. To nemohu říci.

Předs. Pracuje také pro židy?

Sv. Také má od nich nějakou správkou.

Předs. Že prý žádných židovských správek nemá?

Sv. Já vím, že měl.

Předs. Jmenovitě prý od března žádných nemá?

Sv. To nemohu říci.

Předs. Přicházíte s ním často dohromady?

Sv. Skoro denně; jsme sousedi.

Předs. Když bylo to povstání v Polné po vraždě a mysli se, že to udělal Hilsner, mluvil jste s ním o tom?

Sv. Mluvil se o tom jen tak předběžně. Jen po domácku, mluvil se, já jsem nikam nepřišel.

Předs. Nepovídal Vám o Hilsnerovi?

Sv. On mi povídal, že ho viděl před časem státi u lesa, když šel do Dobroutova, že Hilsnera poznal, že měl hůl a že jí pohazoval.

Předs. Kdy vám to řekl?

Sv. Určitě nemohu říci. V půli neb na začátku máje před zavedením nebo po protokolu, a pak jsme jednou hnali před 14

dny s pastvy a to mi to zas vypravoval — dvakráte.

Předs. Že prý nic nemůže smlčeti, že je náramný povídálek.

Sv. V žertu si někdy zalže, ale já mu to nemohu dokázat.

Dr. Auředníček. Když jste slyšel tu důležitou věc v květnu, to jste to nikomu neřekl?

Sv. Já si takových věcí nemohu všimnout. On mi řekl, že ho viděl, a já nemůžu dokázat, že ho viděl.

Předs. Tak dobře, děkuji. Hilsnere, proč jste toho svědka uvedl?

Hilsner mlčí.

Dr. Auředníček. To já.

Svědčyně Jul. Cermanová, manželka předešlého (Generalie, přísaha).

Předs. Znáte Pešáka?

Sv. Ano.

Předs. Chodívá k vám?

Sv. Jsme sousedi.

Předs. Že prý má špatnou pověst?

Sv. To já jsem neřekla. Byl u mne nějaký pán — tady je lístek s jeho adresou — přišel ke mně pro vejce, a žádal, abych mu offerovala vejce. To jsem mu musela odepřít. Žádal mne potom, že bude bydlet v Polné a abych mu opatřila 50

vajec, 2 kg másla, 1 kg. medu a 1 kg dobrého máku, že jeho paní je churavá a přijede s dcerou. Pak se mě ptal, jest-li neznám zámečnicka Peška. Řekla jsem, že žádného Peška neznám, ale že znám Pešáka. To není on, řekl, já jsem z Libně a on tam má známé. Byl se mnou ve Vídni za svobodna a žádal, abych mu něco vyřídil. Ptal se: „Jak se jmenuje?“ „Petr.“

Předs. Má svoji dílnu?

Sv. Nemá, jen když něco spravuje, a někdy dělá u p. Zimy, když ho potřebuje. Pak na mně vyzvídal, že prý má svědčiti na Hilsnera. Říkali, že prý ho viděl, jest-li to může říci a kde ho viděla. Řekla jsem mu, jak mi to soused řekl, a on povídá: „Vždyť on byl již v Kutné Hoře a měl již trest a on byl taky u jiných, u p. Coufka, Zimy a vyzvídal.“

Svědék Coufek: Byl u mne také. „Já jsem se ho ptal, jak se jmenuje“, přišel se takovou: „Jest-li jsem pán toho domu“, řekl: „Ano“. — „Jak se jmenujete“ — ptá se. Coufek. — „Tak jsem dobře trefil. Znáte nějakého Pešáka?“ — a začal se mne vyptávat, a pak jsem dostal pozvání sem.

Předs. Prý má pro více krádeží špatnou pověst, Cermanová?

Sv. To nemohu říci. O tom nebyla řeč.

Předs. Mluvil s vámi o vraždě?

Sv. Ano.

Předs. Nepovídal, že viděl Hilsnera?

Sv. To řekl, to bylo asi v máji, ale řekl to spíše mému manželu. Ptal se, co má dělat. Má-li to udat. Že prý šel do Dobrouťova k p. Coufkovi k večeru as o 1/6 hod., že se obrátil s odpuštěním na malou stranu, že se obrátil k Březině, že ho viděl na kraji a dva v houštině, a on stál podepřen o hůl.

Předs. Hilsnere, nemáte něco?

Hilsner. Nic.

Porotce. K tomu p. Daňkovi, ten chtěl u vás kupovat vejce. Jak pak vypadal.

Sv. Byl hezký, tlustý.

Porotce. No, jestli byl žid.

Svěd. On mluvil česky, ale zatrhol do moravské řeči.

Sv. Coufek. Byl víc křesťan.

Předs. (Přerušuji líčení na 20 minut.)
(Líčení přerušeno v 11 hod. 25 min.)

Předs. zahajuje o 12 hod. pokračování líčení.

Předstupuje svědek Innocenc Eis.

Svědek Innoc. Eis st., dosud nevyslýchaný, 60 roků, v Polné, tam příslušný, katol., ženatý, hostinský v Polné. Přisáhá.

Předs. Znáte zámečnicka P. Pešáka?

Sv. Znáám.

Předs. Jaký to byl člověk?

Sv. To blížeji neznám.

Předs. Chodil k vám?

Sv. Nikdy.

Předs. Byl vaším hostem.

Sv. Ne.

Předs. Máte dosvědčit, že je to prohlášený člověk.

Sv. To nevim.

Svědék Eduard Radouš, dosud nevyslýchaný, 67 r. starý, z Třemošnice, zahradník v Polné, katol., ženat. Přisáhá.

Předs. Znáte Pet. Pešáka?

Sv. Znáám.

Předs. Jste důvěrně s ním znám?

Sv. Ne.

Předs. Co pak od vás kupoval?

Sv. Sazeničky do zahrady.

Předs. Mluvil jste s ním někdy o vraždě Hružové?

Sv. Nikdy.

Předs. Vy máte dosvědčit, že vícekrát.

Sv. Nikdy.

Předs. Nestýkáte se s ním?

Sv. Nikdy. Dnešní cestou jsem s ním mluvil.

Př. Máte dosvědčit, že je krátkozraký.

Sv. To nemohu říci. Spíše opak, že jest bystrozraký.

Předs. Jak pak to poznáte?

Sv. Jest to na něm vidět. Má bystré oči.

Předs. Nic nemluvil s vámi před 8 dny?

Mezi 9—10 hod. nějaký pan Daněk?

Sv. Přišel k nám do zahrady, žena zhotovila mu kytičku a mluvil o růžích, že nejdou na odbyt. V tom přišel jsem já; žena řekla: „To je můj muž.“ On na to: „Pošlu pro 2 l piva.“ Abych pro ně došla. Nemohla a proto poslal jsem chlapce. Pili jsme v siní, žena přinesla čerstvou putru a chleba. On začal rozhovor, že chce koupiti dům a konečně se ptal, co soudíte o vraždě. „U nás o tom se nemluví“, já na to. On řekl: „Myslím, že po ukončení procesu budou svědkové potahováni. „Viděl Pešák Hilsnera?“ ptal se. „To je věc nejistá“, já na to, mám také bystrý zrak jako střelec, ale teď to nedokáži, abych tak viděl. Představil se jako Daněk, modní siň pro pány.

Zástupce táže se svědka Eisa: Byl u vás Daněk?

Sv. Býval a představoval se jako krejčí.

Jednou jsme se sešli u Dobroutova.

Předs. Zdržoval se tam déle?

Sv. Ano. On mi řekl, která jest ta první

louka. U nás Sedlákova. On na to: „To ne,

já slyšel Sobotkova“. — Jestli pak byste poznal — řekl Daněk — člověka odsud — Já na to: „Figuru ano, ale osobu ne.“ — Pak si něco u mne objednal k večeři a přišel zpět z Dobroutova.

Svědék Škareda do toho volá: „Můj vyučenec dělal s ním a s Hilsnerem na dráze.“

Sv. Kateřina Radoušová, dosud nevyslychaná, 47 r. stará, z Leštiny, manželka zahradníka v Polné, katol. — Přísáhá.

Předs. Znáte Pet. Pešáka?

Sv. Nikdy jsem ho neviděla.

Předs. Kupuje u vás?

Sv. Jak živa jsem ho neviděla.

Předs. Máte dosvědčit, že jest veliký mluvka.

Sv. Nikdy jsem s ním nemluvila.

Předs. Byl u vás Daněk a co říkal?

Sv. Že máme hodně celeru a růží, ve Vidni nejsou. „Jak je prodáváte draho,“ ptal se. Za 2 kr. jednu. On povídal: „Neudělala byste mi za šesták kytičku?“ V tom přišel můj muž. „Potřeboval bych puget ve čtvrtek“, řekl.

Předs. Poslal pro pivo, vy jste přinesla pomazánku . . . O Pešákovi nemluvil?

Sv. Ne.

Sv. Když jsem dostala obsílku, nemohla jsem celou noc spátí.

Sv. Marie Sobotková. (General., přisaha.)

Předs. Znáte Hilsnera?

Sv. Zním, velmi dobře.

Předs. Pamatujete se, kdy Hružová byla zabita?

Sv. Ve středu.

Předs. Neviděla jste Hilsnera?

Sv. (Chvilku mlčí.) Na škaredou středu. Šla jsem okolo 6. hod. pro vodu. Stmívalo se. Postavila jsem ji. Zdvihám se. Koho vidím? Hilsnera. Šel čerstva. Ukazuje na směr cesty, kudy se táhne les. Na pastvišti si odplívl.

Předs. Odkud šel?

Sv. Od Březiny.

Předs. Kde bydlíte?

Sv. Na Žabokrtech. Blízko Kojdova.

Předs. Jak jste mohla vidět na Březinu?

Sv. Šel od Božích Muk dolů, kudy se od nás chodí.

Předs. Avšak od Březiny se může přijít také na Kateřinský kopec. Viděla jste ho běžet k městu, k lávce?

Sv. Ano, rychle.

Sv. Ano. Rychle.

Předs. Svitilo slunce ještě?

Sv. Už nesvitilo.

Předs. Všimla jste si šatů?

Sv. Měl tmavé, na klobouku peří.

Předs. Jaké?

Sv. Tmavé.

Předs. Vy jste řekla při vyšetřování, že málo slunce svítilo. Pravila jste, myslím, že nebylo ještě 6 hodin.

Sv. Slunce nesvitilo, tmělo se.

Předs. Na kolik kroků jste ho asi viděla?

Sv. Na 30.

Předs. Jaké tmavé šaty konečně, černé? Podívejte se na Hilsnera.

Sv. Možná, že takové.

Předs. Viděla jste do obličeje?

Sv. Ne, pozadu.

Předs. Byl to skutečně on?

Sv. Skutečně.

Předs. Jak byl daleko od vás?

Sv. Asi 30 kroků.

Předs. Dříve při vyšetřování jste řekla na 40. Nemůžete popsati šaty?

Sv. Nemohu.

Předs. Nemluvila jste s matkou zavražděné Hružové?

Sv. Ano. Před tím, než jsem šla do Hory. Tu mi říkala, že Anežka si ji stěžovala, že ji Hilsner špehuje.

Předs. Matka řekla, že jméno Hilsnerovo nezná.

Sv. Oni se museli dobře znát.

Vot. r. Pešek. Byly to sváteční, či všední šaty?

Sv. Byly sváteční.

Vot. r. Pešek. Neviděla jste nikoho před nim?

Sv. Nic.

Obh. Pravila jste, že zadu že jste viděla. Na kterém pak místě?

Sv. K městu uprostřed louky.

Předs. Kde byl, když jste ho ponejprv spatřila?

Sv. Na pastvišti.

Předs. Jak víte, že šel do Božích muk?

Sv. On chodil tamtudy často.

Předs. Dnes povídá, že slunce nesvítlo? Slunce zapadalo 6 h. 25 m.

Dr. Auř. Svítlo slunce?

Sv. To již nesvítlo.

Vot. r. Budecius. Jeden svědek povídá, že měl šedé šaty a vy tvrdíte, že měl tmavé šaty.

Sv. No byly tmavé.

Vot. r. Bud. Vám se zdály tmavé?

Sv. Já jsem se dívala a to neměly světlé šaty.

Dr. Auř. Na kolik kroků?

Sv. Asi na 30 kroků.

Předs. Koukněte se na ty šaty.

Sv. To nebudou takové.

Dr. Auř. Znáte jeho modré šaty? Mohly by býti ukázány.

Sv. Takové mohly býti. Černé nebyly.

Předs. Co tomu říkáte, Hilsnere?

Hilsner. Že jsem je nosil 29.; nemohl jsem tam choditi, protože jsem šel k 6. hodině k žid. kostelu. To já nezapírám. Na Žabokrtech jsem nemohl býti.

Sv. (k Hilsnerovi). Já jsem vás viděl jíti po louce domů.

Hilsner. O 6. hodině jsem byl u synagogy.

Svědék. R u d. Filipenský, holič v Polné.

(Generalie, přísaha.)

Předs. Chodil k vám Hilsner?

Sv. Každý týden.

Předs. Nosil hůl?

Sv. Se zahnutým hákem.

Předs. Neviděl jste u něho tuhle?

Sv. Tuhle jsem neviděl, ale podobnou. Měla rovnější hák a neměla hřebík.

Předs. A to znaménko?

Sv. To jsem si nevšiml.

Předs. Co vám bylo nápadné?

Sv. Že ji nosil v prostředku a házel s ní, obyčejně když chodil po tratoaru. Takhle ji držel a asi takhle ji házel.

Předs. Tak ji nosil vždycky jako nějaký klacek? Co pak dělal?

Sv. Nedělal nic.

Předs. Dělal pobudu? Píatil?

Sv. Píatil pořádně.

Předs. Byl také před velikonočními svátky u vás?

Sv. V pátek před polednem. Když se ochotil, tak šel hned pryč. Holil ho učenník.

Předs. Měl hůl?

Sv. Neměl.

Předs. Tak pospíchal?

Sv. Jen se otřel a už běžel pryč. Jinak ...

Předs. Jinak jste nic nápadného nepozoroval?

Sv. Nic.

Předs. (Hilsnerovi)

Hilsner. Sl. soude! S takovouhle hůlí jsem tak nechodil.

Sv. (k Hilsnerovi.) Že jste tak chodil, nemůžete zapřít.

Hilsner. S pepřovkou jsem tak chodil.

Sv. Já říkám, že jste tak chodil a ne, že to byla ta hůl.

Předs. Ta měla menší hák.

Hilsner. Jo, když jsem šel do vsi, nebo do města.

Předs. No a šermoval jste s ní tak?

Hilsner. Někdy, když jsem byl přinapilý.

Předs. To je právě nápadné, že jste tak tu hůl držel v dvojpušky a s ní tak šermoval. (K Hilsnerovi.) Vy jste to měl v obyčeji?

Sv. To nemůže zapřít.

Svědék František Korejtko (regenschori v Polné). (General., přísaha.)

Předs. Znal jste Hilsnera?

Sv. Ano.

Předs. Kde bydlíte?

Pod židovským kostelem asi 150 kroků od bytu obžalovaného, asi 100 kroků vede pěšina, kterou se může jít k Březině, na té cestě jsem ho velmi často potkával. Nosil hůl a rychle ji pohyboval.

Před. Často?

Sv. Dost často.

Předs. Jest-li pak chodil na Březinu?

Sv. Nevím. Tamtudy se může jít až dolů a otočiti se k Březině.

Předs. Slyšel jste něco, že tam byl viděn?

Sv. Neslyšel.

Předs. Nějaký Jelínek.

Sv. Jelínek má pole hned u toho lesa, a ten řekl, že ho tam často viděl ležet.

Předs. Můžete tedy dosvědčiti, že jste ho viděl tam jen chodit. Nebyla vám nápadnou chůze a držení hole?

Sv. Nevím.

Předs. Co říkáte, Hilsnere?

Hilsner. Je pravda, že jsem chodíval k Březině, ale také na Kateřinský kopec.

Předs. Přečte se číslo listu 215. (Čte týž.)

Předs. Hilsnere?

Hilsner. Loni jsem tam líhával, letos jsem tam nechodil.

Sv. Ant. Dvořáček, truhl. pomocník z Polné.

(Gener., přísaha.)

Předs. Vy chodíte tedy po městě bez práce? A co jste dělal?

Sv. Chodil jsem jen tak po městě, na kopec sv. Kateřiny.

Předs. S kým?

Sv. S Hilsnerem.

Předs. A s kým ještě?

Sv. S Václ. Sobotkou, Zelingrem, a Rud. Leixnerem.

Předs. Pamatujete se na škaredou středu?

Sv. Ano.

Předs. Byli jste pohromadě dopoledne?

Sv. Dopoledne ne.

Předs. Co jste dělal dopoledne?

Sv. Nevím.

Předs. A odpoledne?

Sv. Byl jsem u sv. Kateřiny po 1. hod. se Sobotkou, Leixner a Zelingr už tam byli.

Předs. Kdo přišel nejdříve?

Sv. Leixner se Zelingrem, pak já a Sobotka.

Předs. Tak jste byli 4.

Sv. Čtyři.

Předs. Také Varhánek?

Sv. Ano.

Předs. Co je zač?

Sv. Zámečnick.

Předs. Také bez práce?

Sv. Také.

Předs. A chtěli jste hrát karty?

Sv. Ale nehráli. Leželi jsme tam.

Předs. Vždyť vám byly sebrány karty, tak jste hráli?

Sv. Ne.

Předs. Kdy jste tam přišli?

Sv. K jedné hodině.

Předs. A Hilsner?

Sv. Ke druhé.

Předs. A nehráli jste karty?

Sv. Nehráli, ale chtěli jsme hrát.

Předs. Od koho jste si je chtěli vypůjčit?

Sv. Od Krocmana, co dělá na kryptě.

Předs. Ten vám je nepůjčil?

Sv. On byl v práci.

Předs. Tak jste hráli?

Sv. Nehráli.

Předs. Co pak dělal Hilsner?

Sv. Stál u nás a pak se sebral a šel směrem k Březině.

Předs. Kudy?

Sv. K nové lávce. Šel Brukovým hájkem.

Předs. Vy jste sám povídal, že jste hráli.

Sv. Já jsem si vzpomněl; my jsme nehráli, ale chtěli jsme.

Předs. Když přišel po druhé hodině Hilsner, jaký pak měl oblek?

Sv. Modré šaty.

Předs. Slušnější?

Sv. Ano. Sváteční.

Předs. A šedivý klobouk?

Sv. Ano.

Předs. Co vám řekl?

Sv. Abychom šli do Březiny a řekli jsme mu, že budeme hrát karty a on pak odešel.

Předs. Kdy?

Sv. Ke 3. hodině.

Předs. Ale nevíte, jest-li šel do Březiny?

Sv. Nevím.

Předs. Vy jste tam zůstali do 6. hod.?

Sv. Ano.

Předs. A kdo?

Sv. Já, Leixner, Sobotka a Varháněk a pak jsme šli na náměstí.

Předs. Všichni?

Sv. U pivovaru jsme se rozdělili, Varháněk a Zelinger šli domu a já, Leixner a Sobotka na náměstí.

Předs. Co jste dělali?

Sv. Leixner šel domů, a my do Záborné kupovat psa ku Dvořákovi. Psa jsme nekoupili, že ho neprodá.

Předs. Mluvili jste s ním. On nebyl doma?

Sv. Byl.

Předs. Vy jste mluvili jen s děvečkami, on přišel zadními vraty a vy jste byli u předních?

Sv. Mluvili jsme s ním.

Předs. Ale on nebyl doma. Teprve děvečky mu řekly, že jste tam byli. Znali jste toho Dvořáka?

Předs. Znal vás?

Sv. Nevím.

Předs. Ale vy jste prý potom ve středu o 4. hodině chodil s Hilsnerem, Leixnerem, Zelingerem a Sobotkou?

Sv. Jak jsem s ním mohl chodit, když jsem byl v Záborné?

Před. Stáli prý jste na pravé straně u Doležalovy trafiky.

Sv. To není možná.

Předs. Vy prý jste ukazoval pracovní knížku, že půjdete někam do cihelny.

Sv. Tu jsem dostal teprv v pátek.

Předs. Hilsner povídal, že se mu ty kalhoty zakrvácely na žďárském nádraží, když na něj spadl balvan a rozbil mu nos. Nevypravoval vám to?

Sv. Ne. Ale Skála. Stáli jsme jednou za branou a mluvili jsme o Hilsnerovi, a tu on vypravoval, že utíkal před tím kamenem.

Předs. Ale jestli ho pokrvácel?

Sv. To nepovídal. Teprve v Kutné Hoře, ale prsty, nic víc.

Předs. Jaký měl klobouk?

Sv. Do zelena, neměl péro.

Dr. Auředníček. Viděl jste na Hilsnerovi někdy šedivý oblek?

Sv. Šedivé kalhoty a vestu někdy z jara.

Dr. Auředníček. Ale poslední dobou?

Předs. Letos o Vánocích?

Sv. Já se nemohu pamatovati.

Předs. Měl takové kalhoty?

Sv. Měl.

Předs. Kdy je nosil?

Sv. Měl je na Kateřinském vrchu.

Dr. Auředníček. Řekl vám tehdá: pojdte do Březiny?

Sv. Řekl všem.

Hilsner. Já jsem je vyzval, ale šel jsem domů.

Předs. Proč jste je vyzýval?

Hilsner. My jsme tam chodívali vždycky s kamarády, poněvadž jsem se bál.

Předs. Je to tak pravda?

Hilsner. Já jsem šel, ale ne k Březině.

Předs. Kdy jste dostal tu knížku? (k Dvořáčkovi.)

Sv. 31ho.

Př. Ale Hilsner tvrdil, že chodil s Dvořáčkem od 4 do půl 7.

Hilsner. To bylo v pátek, o dva dny jsem se zmýlil. To bylo 31. března.

Svědék Václav Sobotka, krejčovský pomocník z Polné. (Gener., přís.)

Předs. Byl jste také bez práce o Velikonocích?

Sv. Ano.

Předs. Chodil jste s těmi hochy?

Sv. Do středy, ve čtvrtek jsem šel do práce.

Předs. Mluvil jste s Hilsnerem?

Sv. Odpoledne byl jsem s ním u sv. Kateřiny.

Předs. Co jste dělal odpoledne?

Sv. Byl jsem doma.
 Předs. Kdo byl na Kateřinském kopci?
 Sv. Dvořáček, Zelinger, Leixner a já.
 Předs. Varháněk tam nebyl?
 Sv. Ne.
 Předs. Kdo je to Varháněk?
 Sv. Ten s námi nebyl.
 Předs. Dvořáček říkal, že tam byl?
 Sv. Já se na všechny nepamatuji.
 Předs. Kdy jste tam přišli? Vy jste
 přišli dřív. Šel jste sám?
 Sv. To já se nepamatuji.
 Předs. Kolik pak vás tam bylo?
 Sv. Tři.
 Předs. Co jste tam dělali?
 Sv. Seděli a leželi.
 Předs. Hráli jste v karty?
 Sv. Nehráli.
 Předs. Byl tam Hilsner?
 Sv. Přišel ke druhé hodině.
 Předs. Co tam dělal?
 Sv. Zval nás do Březiny.
 Předs. Proč jste nešli?
 Sv. Nechtěli jsme.
 Předs. On šel sám?
 Sv. Ztratil se.
 Předs. Kam šel?
 Sv. Nevím v kterou stranu.
 Předs. Jak dlouho jste tam byli vy?

Sv. Do 4 hodin.
 Předs. Kteří jste šli domů?
 Sv. Dvořáček, Leixner a já.
 Předs. Varháněk tam nebyl?
 Sv. Nepamatuji se.
 Předs. Kam jste šli?
 Sv. Domů.
 Předs. S kým vy?
 Sv. S Dvořáčkem.
 Předs. Kam jste šli?
 Sv. Do Záborné kupovat psa k Dvořá-
 kovi.
 Předs. Koupili jste?
 Sv. Ne.
 Předs. Jaké pak měl Hilsner šaty?
 Sv. Modré. Často se převlíkal.
 Sv. Leixner Rudolf. (Generalie, pří-
 saha.)
 Předs. Znáte Hilsnera?
 Sv. Ano.
 Předs. Měl jste o velikonoční týden
 nějakou práci?
 Sv. Byl jsem bez práce.
 Předs. Pamatujete se na středu?
 Sv. Byl jsem u sv. Kateřiny.
 Předs. Co jste dělali?
 Sv. Seděli a hovořili.
 Předs. Nehráli jste?
 Sv. Nehráli.

Předs. Kdy Hilsner přišel?

Sv. Za půl hodiny potom.

Předs. Co říkal?

Sv. Seděl s námi a ve 3 hodiny mne vyběhl, abych šel do Březiny.

Předs. Proč jste nešel.

Sv. Nechtěl jsem.

Předs. Kdy pak šel pryč?

Sv. Ve 3 hodiny — ke třetí ku Březině.

Př. Kudy?

Sv. Hájem.

Předs. Jaké měl šaty?

Sv. Modré.

Předs. Nosil také šedivé?

Sv. Šedivé kalhoty a braunový kabát.

Předs. Jak před Velikonocemi?

Sv. Také nosil bělavé do šeda.

Předs. Podívejte se na ně; jsou to ty kalhoty?

Sv. Ano, jsou.

Předs. Jak dlouho jste tam byli?

Sv. Do 4 hodin.

Předs. Šli jste domů pohromadě? Nešel Zelinger napřed?

Sv. Šel s námi k pivovaru, kde jsme se rozešli.

Předs. Na náměstí jste Hilsnera neviděl?

Sv. Ne.

Předs. Neviděl jste žida nějakého ve společnosti Hilsnerově?

Sv. Ne. To byl s námi asi 14 dní spíš.

Předs. Co dělal?

Sv. Ležel s námi.

Předs. Nebyl také na květnou neděli s Hilsnerem?

Sv. Nepamatuji se.

Předs. Jak ho jmenoval Hilsner?

Sv. Nepamatuji se.

Předs. Jak vypadal, jaký byl?

Sv. Prostřední, tlustý, měl bělavý šat do šeda.

Předs. Jak byl stár asi?

Sv. 19 roků.

Předs. Kdy odešel?

Sv. 14 dní před vraždou.

Předs. Jak to víte?

Sv. Viděl jsem ho, když šel pryč.

Předs. Kdy pak jste viděl ještě Hilsnera?

Sv. V sobotu.

Předs. Kdy ve čtvrtek?

Sv. Ráno v síni v hostinci u Vlčka.

Předs. V pátek jste ho neviděl?

Sv. Ne.

Předs. Což v sobotu?

Sv. Odpůldne chodil po náměstí.

Předs. Byla už mrtvola Hružové nalezena?

Sv. Ano.

Předs. Mluvil jste s Hilsnerem o tom?

Sv. Ano.

Předs. Co dělal?

Sv. Začervenal se.

Předs. Jak jste si to vykládal?

Sv. Neměl jsem myšlénky o tom.

Předs. Vy jste viděl Hilsnera v sobotu večer ještě?

Sv. Nepamatuji.

Předs. Řekl jste: „Poldo, Poldo, na tebe padají špatné věci!“ Co jste slyšel?

Sv. Že to měl udělat.

Předs. Vy jste s ním stál ve středu u trafiky Doležalovy?

Sv. Nevím.

Vot. r. Pešek. Jak často měl Hilsner hůl?

Sv. Málo kdy.

Obhajce. Víte, že ten člověk, co chodil s Hilsnerem měl knížku na obecní radě?

Svědék. To říkal.

Porotce p. Vančura. Určitě nosíval tyto kalhoty šedivé?

Svědék. Měl takové. Ano.

Předseda. Co namítáte Hilsnere?

Hilsner. Dne 29. března měl jsem modrý šat, před svátky zelený.

Svědék K. Kindl. (Generalie, přísaha.)

Předseda. Znáte Hilsnera.

Svědék. Neznám.

Předseda. Znáte Hilsnera.

Svědék. Neznám.

Předseda. Kdy přišel Berthold Fried do Polné?

Svědék. 13. března ze Znojma postrkem.

Předseda. Hlásil se o pracovní knížku u vás?

Svědék. Ano. Když nešla, pravil jsem mu zeptejte se na hejtmanství v Něm. Brodě. Asi 4 dni potom přišel s knížkou.

Předseda. Kdy si dal stvrditi knížku?

Svědék. Hned, jak přišel z hejtmanství.

Předseda. Kdy pak jste obdržel dopis z Humpolce od městského úřadu, datovaný 24. března?

Svědék. Dne 25. března. Jednal o majetkových poměrech Friedových a zároveň tam bylo, že je Fried v nemocnici.

Předseda. Dvořáčkovi jste dal také knížku? Kdy?

Svědék. Ke konci března.

Dr. Baxa. Vy jako obecní tajemník znáte Pešáka. Někteří svědci měli mu dokázat špatné činy, ba zlodějství. Jaký je to člověk?

Svědék. Víím, že proti bezpečí cti byl trestán před lety, ale nic více.

Předseda. Hilsnera, co namítáte?

Hilsner. nic.

Svědék Rudolf Zelinger, závodce ve vazbě zde. (Gener.) Jest poučen o povaze svých výpovědí.

Předs. Jak znáte Hilsnera?

Sv. Co jsem v Polné, 4 roky.

Předs. Jste s ním blíže znám?

Sv. Chodili jsme spolu.

Předs. Chodili jste také ten týden před Velikonocemi?

Sv. Jindy také.

Předs. Vy jste byl bez práce?

Sv. Celou zimu jsem byl bez práce, jen ten týden před svátky jsem dělal.

Předs. Tak jste se potuloval? On také nic nedělal?

Sv. Ano.

Předs. Kde jste byl v práci?

Sv. U kupce Dvořáka.

Předs. On vás propustil?

Sv. Ano.

Předs. A proč?

Sv. On měl nějakého Morice, pohádali se, on ho vyhnal a pak se zase usmířili a on mě propustil.

Předs. Vy jste byl tedy místo něho jenom?

Sv. Ano.

Předs. Chodil jste s Hilsnerem každý den?

Sv. Ano.

Předs. Kde jste byli na škaredou středu?

Sv. S hošíma na kopci.

Předs. A hrál jste v karty?

Sv. Ano.

Předs. Chodili jste 29. března před polednem?

Sv. Asi okolo 11. hod.

Předs. Vy jste řekl před polednem i odpoledne.

Sv. Do 11 hod.

Předs. S Hilsnerem?

Sv. Ano, ale jen ke kostelíku.

Předs. Za městem jste s Hilsnerem nebyl?

Sv. Ne.

Předs. Přišel jste sám?

Sv. Nepamatuji se.

Předs. Řekl jste, že jste tam Hilsnera našel a že jste šli potom k 11. hod. Šli jste pohromadě?

Sv. To ne.

Předs. Každý zvlášť?

Sv. Ano.

Předs. Rekl Hilsner, kudy půjde?

Sv. Neřekl. Já jsem šel skrze pivovar do rynku.

Předs. Tehdy také?

Sv. Ano.

Předs. V 11 hod. jste se rozešli. Vy jste šel do města přímo zámkem, a co odpůdne?

Sv. Přišel jsem na Kateřinský kopec.

Předs. Kdo tam byl?

Sv. Leixner, Dvořáček, já a Sobotka, Hilsner ne.

Předs. A hráli jste?

Sv. Ano.

Předs. Ale oni říkají, že nehráli.

Sv. Hráli. Karty jsme měli od Drocana. On tam zůstává.

Předs. Dvořáček říká, že jste nehráli.

Sv. To jsme hráli.

Předs. Kdy jste přišli?

Sv. Okolo druhého.

Předs. Kdy Hilsner?

Sv. Okolo třetí.

Př. Vy jste řekl okolo jedné.

Sv. Prosim, už je to 5 měsíců.

Př. Jak byl Hilsner oblečen?

Sv. Měl kamgarnové do modra.

Předs. V těchle šatech?

Sv. Ano.

Předs. Jaký měl klobouk?

Sv. Na to jsem zapomněl.

Předs. Kdy odešel?

Sv. Okolo čtvrté. Asi v půl čtvrté, odtamtud je viděti na věž, ale nekoukal jsem se. Povídal, že jde do Březiny.

Př. Vybízeli Vás?

Sv. Řekl, pojdte některý se mnou do Březiny.

Př. Ne všecky?

Sv. Jen některý. My jsme se k tomu neměli, poněvadž jsme hráli.

Př. Šel Brukovým hájkem? Jak dlouho jste tam zůstali?

Sv. Pak jsme šli domů. Z rynku každý domů.

Předs. Jestli pak jste se sešel s Hilsnerem?

Sv. Až o veliký pátek.

Předs. Ve středu ne?

Sv. Ne.

Předs. Vy prý jste chodil na rynku až do půl sedmé?

Sv. Ten den jsem s ním nechodil. Až na veliký pátek, když jsem šel z kostela, tak šel s jedním vojákem.

Předs. On říká, že jste chodili do půl sedmé.

Sv. To není pravda.

Předs. Dvořáček mu ukázal knížku?

Sv. To bylo na velký pátek, ve středu ne.

Předs. Neměl Hilsner šedivé kalhoty?

Neměl tyhle na kopci?

Sv. Ty jsou jasné.

Předs. Koukněte se na tyhle.

Sv. Měl jen kalhoty a vestu, kabát neměl nemlich takový. Ten týden velkonoční jsem je neviděl.

Předs. Vy jste řekl, že je nosil před svátkem.

Sv. Asi.

Předs. Viděl jste nějakého cizího žida v jeho společnosti?

Sv. Nějaký tam byl; nějaký Heiprtů. Chtěl, aby ho nechali na noc, a druhý den přišel zas, ale oni ho vyhnali, protože smrděl. Pak šel k mé tetce a ta ho také proto vyhnala. Druhý den jsem viděl Hilsnera a ten mi povídal, že má 24 hod., že slíbil, že jednu holku zastřelí a že jde do trestu. Pak jsem ho viděl, a řekl, že tam je žid, jmenuje se Beran a má 10 dní skrz žebrotu. Tak mě to napadlo, že snad na hledal ten nocleh a že mu řekli, aby šel k židovskému starostovi, aby mu poslali něco na ty dva svátky k jídlu, košeru.

Předs. Vy jste ho neviděl?

Sv. Viděl, u té Hejnové asi 14 dní před svátky.

Předs. Když vyšel z trestu?

Sv. Neviděl.

Předs. Kdy vyšel?

Sv. Nevím.

Předs. Ten týden velkonoční jste ho neviděl?

Sv. Ne.

Veš. žal. Který klobouk nosíval Hilsner?

Sv. Zelený, měl péro.

Dr. Auředníček: Na tom hřbitově jsou dvoje vrata, jedna malá u té hrobky. U kterých vrat jste hráli?

Sv. Zrovna u zedníků, u těch menších.

Dr. Auředníček. Viděl jste, jak šel do Březiny?

Svědék. On šel přímo. Říkal, že jde.

Předseda. Hilsnere, co tomu říkáte?

Hilsner. Šel jsem tím háječkem, ale do Březiny jsem nešel.

Předseda. Ale on říká, že to není pravda, že jste s ním chodil po náměstí.

Hilsner. To se pamaľuji, že chodil.

Zelinger. Nechodil.

Předseda. Řekněte mu to do očí, že jste nechodil.

Hilsner. 29. se mnou chodil.

Zelinger. Já to vím dobře, že jsem s te-

bou nechodil. Řekl jsem to již v Polné u okresu.

Hilsner. To jsem měl modré šaty.

Svědék Korejtko. Zelinger na škaredou středu o třech čtvrtích na 3. mí pomáhal šlapat měchy, ve tři hodiny měli jsme smuteční hodinky a já jsem tam Zelingra viděl. Byl nově nabílený kostel a Zelinger se tam podepsal.

Zelinger. Já se nepamatuji, jestli bylo to ve středu.

Předseda. Když jste byl na Kateřinském kopci, tak jste nemohl šlapat měchy.

Zelinger. Pane Korejtko, tenkrát jsem já nešlapal, to šlapali hoši.

Čtou se listy čís. 36 kantora Štejnara, 37 Alexandra, kostelníka, a čís. 40. Jakuba Lustiga.

Předs. Tak vidíte, že vám nemohou dosvědčiti, že jste byl v kostele.

Hilsner. Ale všichni tři byli v kostele.

Sv. Frant. Veselý, obuvnický pomocník v Polné. (Generalie, přísaha.)

Předs. Vy jste znal Leop. Hilsnera?

Sv. Ano.

Předs. Chodil jste s ním často?

Sv. Často.

Předs. Také ten týden před velikonočí.

Sv. Také.

Předs. Kdy?

Sv. Před tou vraždou.

Předs. Vy jste byl v práci?

Sv. To jsem chodil večer po práci.

Předs. Chodil jste ve středu?

Sv. Ne.

Předs. Ve čtvrtek a v pátek?

Sv. Ne.

Předs. Kdy před vraždou?

Sv. V úterý.

Předs. Co pak jste dělal?

Sv. On chodil s Jos. Vytlačilovou a Reismanovou, a já jsem se k nim přidal. To bylo večer.

Předs. A co jí povídal?

Sv. Oni mluvili německy a já neumím. Ale povídal jí, že má holku ve Věžnici.

Předs. Kdo vám to povídal?

Sv. Vytlačilové a Reismanové a pak jim ukazoval nůž.

Předs. Vám neříkal nikdy o té Hružové?

Sv. To mi neříkal kór nic. Jednou se mi zdálo o té holce, co je u Prchalů, ale nevím jistě.

Předs. Co vám říkal? Ze chodí k Prchalovům?

Sv. Ale určitě to říci nemohu.

Předs. A když byla Anežka zavražděna?

Sv. Slyšel jsem, že podezření je na Hilsnera.

Předs. A proč měli to podezření?

Sv. Protože běhal po lesích, že nedělá žádnou práci.

Předs. Když jste to slyšel?

Sv. Šel jsem k němu.

Předs. Kdy pak?

Sv. V neděli na Boží Hod, den po nalezení mrtvoly a řekl jsem mu, jest-li to udělal, aby se raději přiznal. On na to neodpověděl, sklopil oči a řekl pak: „Jest-li neví Leixner něco, já nevím nic!“ Pak zůstal zamýšlen státi a řekl, že o ničem neví.

Předs. Viděl jste u Hilsnera ten nůž?

Sv. Viděl. Za horní branou.

Předs. Kdy pak?

Sv. Už je to přes rok.

Předs. Kdy v loni, v létě? Jaký byl ten nůž?

Sv. Asi 30 cm., na 2 prsty široký.

Předs. Neměl špičky?

Sv. Z každé strany byl zakulacený.

Předs. Jak vypadal ten nůž? Broušený?

Ostrý?

Sv. Ano. Jako malý košerák.

Předs. Vy jste říkal jako kuchyňský.

Sv. P. rada Reichenbach mne zhurta zakřikl, když jsem něco takového řekl. Proto jsem řekl raději kuchyňský. Soudci kutnohorskému jsem řekl, že to byl košeráček.

Předs. Neptal jste se Hilsnera, proč jej nosí?

Sv. Nesládek kdysi prý proti němu vytáhl nůž zavřený, proto si prý přinesl sám nůž a teď se nikoho nebude bát.

Předs. Vedl jste ho do umrlčí komory?

Sv. Ano.

Předs. Kdy?

Sv. V pondělí a v úterý.

Předs. Proč?

Sv. Chtěl jsem vědět, zda-li se zarazí.

Předs. Byl klidný?

Sv. Ano, byl klidný.

Předs. Jaké pak mívá šaty?

Sv. Modré, bělavé a černé.

Předs. Nosil šedivé?

Sv. Ano.

Předs. Jsou to tyto?

Sv. Ano.

Předs. Nosil je před velikonoce?

Svědék (je prohlíží.) Nosil.

Předs. Často?

Sv. Ne. Řekl jsem mu: „Přiznej se, kam jsi dal kalhoty.“ — „Já je prodal“,

řekl. Znova se ptám. „Matka prodala je Pojmanovům. Vesta je na půdě“, řekl.

Předs. Byl jste na půdě u něho?

Sv. On mne nepustil. O květnou neděli šel jsem k nim. Že prý je na půdě. Šel jsem na půdu, tloukl jsem, neozval se. Konečně otevřel. Ukazoval mi nějaký kufr a řekl, že má ještě práci, že nepůjde ven.

Předs. Jaké pak jsou tam schody?

Sv. Rozbité, okolo železo.

Před. Na půdě jste nebyl?

Sv. Nebyl.

Předs. Bylo prý tam mnoho šatů, darů to matce, které prodávala.

Vot. r. Budecius: Viděl jste někdy košerácký nůž? Viděl?

Sv. Viděl.

Vot. r. Budecius: Porovnal jste ho?

Sv. Ano.

Dr. Auředníček: 4 roky znáte Hilsnera.

Jaké byl povahy?

Dr. Auřed. Jaké povahy byl Hilsner?

Veselý. Byl bojácný.

Dr. Auřed. Byl zlostný?

Veselý. Ne, mírný, nebyl do pračky,

Dr. Auřed. Pamatujete se na ten případ s Nesládkem?

Předseda. To právě teďka bylo.

Dr. Auřed. Poslyšte, pane svědku, jak vypadá košerácký nůž?

Veselý. Asi takle dlouhý (okazuje), tady má skřenku (kreslí ho na papír).

Dr. Auřed. Vy jste u pana soudce v Polné řekl: „Já znám košerácký nůž, takovému noži se ten nůž nepodobá.“

Veselý. Poněvadž jsem se ho bál, pana rady.

Dr. Auřed. Proč jste řekl tenkrát, že to byl kuchyňský nůž?

Veselý. Proto, poněvadž on na mně tak moc křičel, jsem řekl, že se podobá kuchyňskému.

Předseda. Vy jste povídal, že ten nůž neměl žádnou špičku, řekl jste (žte se protokol): „Já znám košerácký nůž, viděl jsem ho na šlachtě u Židů. Ale takovému se ten nůž nepodobal.“

Veselý. Poněvadž mi to pan rada napovídal a já jsem to za ním říkal.

Dr. Auřed. Ale, dovoďte, vždyť jste podepsal protokol.

Veselý. On tak nakvap jen dělal, abych to raději již vypověděl a já jsem to za ním říkal.

Předseda. Tak!—

Co tomu říkáte, Hilsnere?

Hilsner. Neměl jsem žádný košerácký

nůž. Jen od Zelingra jsem si jednou koupil nůž, ten jsem prodal a mám jen malý.

Svědék (obrácen k Hilsnerovi). Pamatuj se, u brány. Byl podoben noži košeráckému

Stát. nádv. Hilsnere! Tři svědkové, Leixner, Zelinger a Veselý poznávají ty kalhoty, že jste je nosil před svátky velikonocními.

Svědék. Nezapírejte! Se lži nikam nedojdeš. Nemýlím se, jsou to ty.

Svědék Fr. Pařík. (Generalie, přísaha).

Předseda. Byl jste kamarád [Hilsnerův.

Svědék. Málo jsem s ním chodíval po náměstí.

Předs. Viděl jste u něho nůž?

Sv. V lednu a únoru letošního roku na náměstí. Šli jsme spolu a vypravoval o rvačkách. Dostal facku, proto si nůž zaopatřil. Byl v pochvě.

Předs. Jaký byl?

Sv. Tak dlouhý (ukazuje rukama), špice okulacená.

Předs. Jak široký?

Sv. As na 2 prsty.

Předs. Jaká byla čepel?

Sv. Lesklá. Do ruda.

Předs. Jen jednou jste viděl ten nůž?

Sv. Dvakrát — ještě za týden.

Předs. V Polné jste řekl jiné měsíce,

bylo to v listopadu a v prosinci min. roku. Co tehdy řekl Hilsner?

Sv. Že ho do každého vrazí.

Předs. Nevíte tedy určitě, kdy jste ten nůž viděl?

Sv. V zimě to bylo.

Předs. Hilsnere! Co tvrdíte?

Hilsner. Ukázal jsem na nůž Zelingrův.

Předs. To byl zavírák.

Vot. r. Budecius. Onen nůž byl v pochvě a zavírák se v pochvě nenosí.

Svěd. Josefa Vytlačilová.

(Generalie, přísaha.)

Předs. Zнала jste Hilsnera?

Svěd. Zнала.

Předs. Chodila jste s Hilsnerem na procházku?

Sv. Ne — Ale Havliková. Měla býti jeho milenka.

Předs. S kým jste chodila v úterý, když se k vám Hilsner připojil?

Sv. S Reismanovou.

Předs. Co dále?

Sv. Ptala jsem se, co dělá milenka jeho Havliková? On: „Mám teď jinší“.

Předs. Kde? —

Sv. Ve Věžničce. —

Předs. Proč jste se neptaly kterou?

Sv. Smály jsme se, že je to taková venkovská.

Předs. Ve vsi jsou také holky. Co dělala Reismanová?

Sv. Šla domů. Vzpomněla jsem si, že máme mnoho šití na noc, a ona měla domovní klíč od paní. Jdu za ní domů. Hilsner stál pod lucernou a ptal se, kam jdu; zda-li se nebojím. — On že se nebojí; rozepjal kabát a vytáhl dlouhý nůž.

Předs. Jak vypadal?

Sv. Dlouhý asi 20 cm.

Předs. Leskl se? Byl ostrý?

Sv. To nevím.

Předs. Jaká pak byla střenka?

Sv. Asi koštěná.

Předs. V čem pak jej měl?

Sv. Nevím, zda to bylo pouzdro nebo hadr.

Předs. Viděla jste to dobře?

Sv. Ano, stály jsme pod lucernou.

Předs. Rekla jste, že se vám zdálo, že to bylo pouzdro. Co pak říkal Hilsner?

Sv. Že mne vyprovodí. Šla jsem však k rodičům, ne do šití.

Předs. Jaký měl oděv?

Sv. Světlý.

Předs. Rekla jste světle-hnědý. Jaký měl klobouk?

Sv. Zelený.

Porotce Vančura. Zнала jste Hrázovou? Nepomyslila jste si, když řekl, že má z Věžnice milenku, na ni? Bylo tam více děvčat z Věžnice v šití?

Sv. Jen o ní jsem věděla.

Předs. Hilsnere, co tomu říkáte?

Hilsner. Chodil jsem s ní, ale nůž neukázal.

Sv. (k němu obrácena). Vy to můžete zapřítí? Nezapírejte! Já bych přece falešně nepřisáhala.

Svědék Ant. Zima, zámečník v Polné. (Generalie, přísaha.)

Předs. Znáte Pet. Pešáka?

Sv. Znam.

Předs. Provozuje živnost?

Sv. Často u mne vypomáhal. Někdy dělal doma. Doma dělá, když mu dá někdo správkou, nové věci nedělá.

Předs. Jmenovitě prý od března nepracoval pro Židy.

Sv. Já nevím. Není to dlouho, dělal pro jednoho Žida okenici.

Předs. Pracoval také pro vás?

Sv. Letošního roku nic.

Předs. Pro které židy pracoval?

Sv. Nevím. Pro nějakého Baše a Šilera.

Předs. Že prý špatně vidí.

Sv. Já nevím. Když pracuje, tak vidí.

Předs. Je prý krákozraký?

Sv. Není. Vidí jako každý jiný. Na práci vidí jak se patří.

Předs. Je prý mluvka, ničeho nesmlčí.

Sv. To já nevím.

Předs. Nemluvil o té vraždě?

Sv. Kór nic.

Předs. Prý se u vás denně o tom mluvilo?

Sv. S ním se nemluvílo.

Sv. S ním se nemluvílo.

Předs. O Hilsnerovi ne?

Sv. Ještě na mně vytahovali. Také byl u mně ten pán, ale jméno mně neřekl, byl u nás ve tři nebo ve 4. U zahradníka Radouše, u Cermana, začal na mě vytahovati o té vraždě a řekl: „Kdyby to byl křesťan, už by dávno visel.“ Pak se maně vpytal na toho Pešáka, jest-li říkal o té Březině.

Předs. Hilsnere, máte něco k tomu?

Hilsner. Nemám nic.

Sv. Fratiška Čermáková z Polné (General, přísaha).

(Hilsnera zná.)

Předs. Měla jste rozmluvu s Isimem?

Sv. Ano ten den před Velikonočními svátky, který den nevím, koukala jsem k vionpalně, on vyšel ze svého bytu proti mně

a vypravoval, že viděli letos o assentu hosta až z Vidně. Řekla jsem: „Co pak tam máte přátele?“ On řekl: „Je to ten Fried Zápeckelský. Také naši mužští viděli toho žida choditi. „Byl to prý polský žid a je tu vždycky každý rok a bývá u nás na noc,“ řekl Isim.

Předs. Vy jste ho neviděla?

Sv. Ne.

Předs. Který to bylo den?

Sv. Já se nemohu upamatovat, bylo to po svátcích. Viděl ho můj muž.

Předs. Jak vypadal?

Sv. Větší než prostředni, měl černý oblek, černý, tvrdý klobouk, krátký kabát, ošumělé šaty a papírovou mošnu s macesy. Popotahoval na pravou nohu. To mi můj vypravoval. Stál na pavlači a šel od Hilsnera aneb z té uličky k rabinovi. Toho pozdravil — on stál na pavlači. — Dál už ho neviděl a neví, jestli mu něco dal.

Předs. Hilsnere!

Hilsner. Já nemám nic.

Sv. Fr. Rocan, z Polné. (General, přísaha.) (Hilsnera zná.)

Předs. Vy jste dělal na škaredou středu na Kateřinském kopci, koho jste tam viděl?

Sv. Sobotku, Dvořáka, Leixnera a toho Poláka.

Předs. Co dělali?

Sv. Seděli.

Předs. Nehráli karty?

Sv. Nebráli. To bych byl viděl.

Předs. Vy jste sám povídal, že hráli.

Sv. To snad hráli v úterý.

Předs. (Čte jeho výpověď.) Kdy přišel Hilsner?

Sv. Ke 4té hod.

Předs. A dříve jste říkal, že ve 2. Kdy přišli ti hoši?

Sv. Nejdřív Hilsner a pak ti druzí.

Předs. Ale ne, kdo šel dřív domů?

Sv. To já nevím.

Předs. Kdy šli pryč?

Sv. Asi o 4té hodině.

Předs. Kdy šel Hilsner?

Sv. Ten s nimi nebyl. Už byl pryč.

Předs. Jaké měl šaty?

Sv. Namodralé a klobouk načernalý.

Předs. Byl tam už také dříve s jedním židem?

Sv. Toho jsem také viděl. To bylo ještě před svátky, než byl assent.

Předs. Co to bylo za žida?

Sv. Byl asi 21 let, pajdavý, obličej silný, měl vousky, nos hodně ohnutý. Byl vůbec na všechny facky.

Předs. Co tam dělali?

Sv. Hráli karty. On říkal: „Vid, Poldo, ve Vídni to bylo lepší?“ Měl bělavý oblek a klobouk nazelenalý. V Polné jsem ho neviděl. Jmeno jeho jsem neslyšel. Hilsnerovi říkal „Poldo.“

Předs. Nosil Hilsner světlé šaty?

Sv. Já viděl černé a namodralé, nebo nahnědlý kožíšek.

Předs. Jak dlouho znáte Hilsnera?

Sv. 7 let asi.

Předs. Neměl nikdy světlý oblek?

Sv. Měl jen šedivé kostkované šaty, ale pokud já vím, oblek ne. Když jsem ho viděl na rynku, tak měl modré šaty.

Předs. Viděl jste u něho tyhle kalhoty?

Sv. Ne.

Předs. Hilsnere!

Hilsner. Nic, prosím.

Předs. Ukončuji pro dnešek líčení.

Konec líčení ve 2 h. 55 min.

Třetí den přelíčení.

(Zahájeno předsedou o čtvrt na 8.)

Po úradě soudu vystupuje předsednictvo.

Předseda. Prohlašuji, že soud dal místo následujícím návrhům:

1. návrhu o pozůstalostních spisech po Anežce Hružové.

2. návrhu na výslech Novotného.
3. redaktora Schwera o cestě do Meziříčí,
4. na výslech Oskara Frieda.
5. Vomely, jeho ženy, dvou učňů a košešníka Nováka.

Žádám pana soukromého žalobce o křestní jména svědků těch.

Žalobce soukr. Některý svědek bude je znáti.

Předseda. Včera bylo v této sni proneseno obvinění, jako by nebyl soud konal všechny povinnosti. Že kdyby byly všechny podezřelé osoby a další zatčeny, bylo by bývalo líčení usnadněno a že by bylo ve věci politické s větší přísností se jednalo. Musím proto vysloviti politování. Tento soud se vši pečlivostí vyšetřuje všechny věci. Ohražuji se proti takovému pronesenému obviňování.

Svědčyně Jindřiška Bodanská.
(Generálie, přísaha.)

Předseda. Blízkým příbuzným zákon dovoluje právo, že nemusí svědčit ve věci svého příbuzného. Chcete svědčiti?

Svědčyně. Jo. (Přísaha.)

Předseda. Před svátky Velikonočními byla jste v Polné?

Svědčyně. Ano.

Předseda. Víte, kdy byly křesťanské Velikonoce?

Svědčyně. Nevím.

Předseda. Kdy byly vaše svátky?

Svědčyně. Nevím. (Předsedou upomenuta, praví.)

Svědčyně. V sobotu byl velký svátek. (25./3.) Sestra se rozstala.

Předseda. Pak 26./3. byla neděle, 27./3. pondělí, 28./3. úterý, konečně středa 29./3. Pamatujete se na tuto středu?

Svědčyně. Byl celý týden doma. Ve středu byl v kostele.

Předseda. Kdo pak?

Svědčyně. Polda.

Předs. Byla jste s ním?

Sv. Nebyla, viděla jsem, že šel.

Předs. Byl li tam, nevíte.

Sv. Snad stál před kostelem,

Předs. Kdy pak přišel dopoledne domů?

Sv. Pak byl celý den doma do 5ti neb 6ti hod., kdy jsem vařila kafe. Potom šel pryč.

Předs. Celé odpoledne byl doma?

Sv. Ano, šel pak do kostela.

Předs. Kdy pak přišel z kostela?

Sv. Okolo 9ti hod.

Předs. Svědkyně, to jste se mohla vzdáti svědectví. Vždyť on sám říká, že

nebyl doma, byl na Kateřinském vrchu, chodil od 4 do 6ti hodin, pak teprve šel do kostela a že jste mu dala kafe.

Dr. Auředníček. Že odpoledne přišel po 6té hod.

Sv. Já jistě nevím. Nikde nebyl odpoledne. Dostal kafe a šel pryč.

Veř. žalob. Prosim, aby byl opatřen výpis z protokolu výpovědi této svědkyně, a aby byla přivedena k vyšetřujícímu soudci, poněvadž jest prokázáno, že lživé svědectví složila, poněvadž se vzdala svědectví a nyní se zase přihlásila. Co se týče osoby, ponechávám si návrh na později.

Předs. Budete předvedena k vyšetř. soudci. Co tomu říkáte Hilsnerě?

Hilsner. Že má špatnou paměť.

Svědék Herrmann Aufred, isr., obchodník v Polné. Předseda poučuje v delší řeči o důležitosti a významu přísahy. Generalie, přísaha, Hilsnera zná.

Předs. Vy jste řekl, že jste slyšel od někoho, kdo zavraždil An. Hružovou.

Sv. Prosim, to jsem neslyšel. P. Eis, hostinský v Polné jako povídal, že měl říci: „Teď to naposled budou dávatí na mne.“ To řekl Jan, bratr Anežky.

Předs. To jste nepovídal.

Sv. To vypravoval p. Eis, že to budou strkat na Jana Hružových.

Předseda. O tom jste neřikal pranic.

Svědék. Já o jiném nevím.

Předseda. A co pak to bylo v židovské společnosti v hostinci pana Basche?

Svědék. To bylo zas jindy. Ano, židé chodí k Ba-chovi, ale já se nevím pamatovati, co to bylo, lhát nechci.

Předseda. Že se tam scházívá židovská společnost?

Svědék. Jo, jo.

Předseda. Nějaký Flaschner, že něco povídal, že mu jeden řekl...

Svědék. Ano Flaschner u pana Schillera, že ví kdo je vrah.

Předseda. Ale řekl, že nesmí říci, kdo mu to řekl?

Svědék. Ano.

Předseda. Znáte Hilsnera? Víte, že byl v práci ve Žďáře?

Svědék. Povíдали, že tam byl, ale já ho neviděl a nevím, jest-li jo nebo ne.

Předseda. Kdy pak přišel zpátky?

Svědék. Nevím.

Předseda. Neviděl jste ho?

Svědék. Neviděl. Nevím, jest-li po práci nebo před práci. Loni to bylo.

Předseda. V měsíci srpnu?

Svědék. To já nevím.

Předseda. Že prý byl na nose potlučen?

Svědék. Ano, měl suchý škraloup na-
hoře na nose.

Předseda. Od čeho?

Svědék. To já nevím.

Předseda. Byl potlučen?

Svědék. To já nevím. Měl na nose
suchý škraloup, mezi očima; od čeho, nevím,
a nevím kdy.

Předs. Přečte se protokol toho Flasch-
nera.

Sv. Tenkrát u toho Baše, když jsem
to slyšel, tak jsem šel k soudu a udal
jsem to.

Předs. (čte prot. Flaschnera, který řekl,
že Dvořáček ví, kdo to udělal, ale byl to
žent.)

Předs. Hilsner!

Hilsner. Já nemám nic.

Předs. Děkuji.

Dr. Auředníček. Vysoký soudní dvore!
Hned při počátku ločen nabyi jsem přesvěl-
čení, že za účelem nabytí správného obrazu
o tom, zda jest správná supposice žaloby,
že vražda stala se na místě popsaném,
anebosnad na místě jiném — což má ve více
směrech veliký význam — bude záhodno,
aby p. porotci ohledali místo sami.

Po výslechu svědka P. Pešáka vidím,
že jest to naprostou nutností a sice proto,
že tvrdí že z louky p. J. Volence na cestě
do Dubrontova viděl Hilsnera a dva ne-
známé muže na místě činu. Já jsem se sám
přesvědčil, že jest to nemožnost, aby z místa
toho i za jasného dne, — ale dokonce ne
na večer po západu slunce proti neklidnému
pozadí — člověk i dobrého zraku rozeznal,
zda-li je tam muž neb žena, neb dokonce
čsubu poznal.

Dále nutno zjistiti, ze kterého místa
viděl tento svědek na hodiny, že bylo 5
hod.; a jak daleko je to od louky p. J.
Volence. Svědek praví, když přišel na ko-
nec Polné k stavění Večery, bylo právě 5
hod. Já jsem to přesně nezjistil, ale myslím,
že je to 10 min. Podle toho by viděl ob-
žalovaného v 5 h. 10 min., tedy právě
v tu dobu, kdy ho svědek Cink viděl
v Polné.

Mimo to je důležité, že s místa, kde
spáchána byla vražda, není viděti na ce-
lou cestu z Polné. Pan Sedlák sice říkal,
že lze viděti, ale tomu tak není, poněvadž
mezi Bž. Mikami a tím místem je dolí-
ček. Když tam někdo jde z Polné, je ho
viděti teprve na 20 kroků.

Tyto okolnosti jsou velmi důležité a

když běží o život člověka, nelze se spoléhat na svědky, kteří se mohou mýlit, zejména co se týče doby a vzdálenosti. To musí být zjištěno způsobem naprosto spolehlivým a jiný, než soudní ohledání, zde nestává. Navrhuji proto, aby celá si. porota se stranami odebrala se na místo samé a navrhuji, aby byl učiněn pokus se svědkem P. Pešákem. Budtež postaveny na to místo tři osoby jemu známé v pořadí jemu neznámém předvedeny, nechť pozná, která se objevila první, která druhá a která třetí. Nechť jsou oblečeny do nějaké indiferentní barvy, poněvadž jest to rozdíl, je-li šat bílý, černý nebo indiferentní vzhledem k pozadí. Krom toho prohlašuji, že od svědků uvedených o okolnosti místa upouštím až na Aloise Březinu.

Veř. žalob. Jsem toho dalek, abych oponoval tomu, co obhájce ve prospěch obžalovaného uvádí. Jest to i mou úřední povinností, abych i v prospěch obžalovaného se stejnou svědomitostí v úvahu vzal. Avšak že by snad bylo zapotřebí nutně lokálního zření na místě, toho názoru nejsem, poněvadž zde skutečně máme podrobný popis a dokonce i skizzu.

Co se týče ohledání situace v Polné, z vlastního názoru jsem poznal, že je tam

malý dolík, ale v celku jest viděti z místa žinu na celou cestu a jen v tom prohloubení se na několik vteřin neb minut osoba ztratí. Ale jinak je jí viděti od Polné po celou dobu. Myslím, že proto zde není třeba zvláštní lokální komise. Co se týče svědka Petra Pešáka, kde otěný pan obhájce opětně věrohodnost jeho v pochybnost bráti hledí; snažilo se účinkovat na svědky, aby v neprospěch vypovídali. Já myslím, kdyby bylo potřeba, aby se to zjistilo — zrak je individuelní — jeden vidí na 1000 až 2000 kroků. Zde by se jednalo o to, jak as daleko stál Pešák a kde Hilsner — tak bych navrhoval, aby předseda delegoval soudce tam, by nám tu vzdálenost zjistil.

Dr. Auředníček. Já k tomu, co pan zastupce řekl, poznamenávám: „Místo, kde se vražda stala, je velmi důležitá proto, že celý ten důkaz, na kterém žaloba spočívá, vychází z toho, že svědek mohl Hilsnera viděti v té vzdálenosti. Jakmile nabudeme o tom pochybnosti, padá celá obžaloba, která spočívá na tom, že svědci viděli v té místa někoho jíti. Jakmile není o tom důkaz, že vražda byla tam spáchána, padá celá obžaloba sama. Treba, aby si. soud, porotci shlédli ono místo, aby uznali, je-li to možno, aby na tak veřejné cestě za dne byl někdo

takovým způsobem zavražděn. Skizza sama nepodává žádného obrazu, nejsou na ní na příklad výšky, skizza ta není správná. Co se týče věrohodnosti svědka Pešáka nechci se tvrdit, že vědomě nepravdu mluvil, on se může mýlit a to tím spíše v tom případě, kde tiskem nálada proti Hilsnerovi byla vzbuzována, kdy celá Polná byla v suggestoci, všichni promítali to na Hilsnera, tak že i tento svědek sám si suggeroval myšlenku, že Hilsner vraždu spáchal. Delegovat soudce nestačí. Zde každý musí se sám přesvědčit. Výpověď Pešáka jest velmi důležitá. Prohlédneme-li si místo, pak nabude celá věc jiné tvářnosti. Prosím opětovně, snažně, aby dáno bylo místo mému návrhu. Běží o život toho člověka. Zde musí být o takové věci pevný, nezvratný důkaz, aby podklad žaloby byl utvrzen.

Dr. Baxa. Sl. soude! Chtěl jsem na počátku líčení činit návrh sám, aby se tam porotci odebrali a přesvědčili, proto, aby porotci viděli ono místo, kde vražda měla se státi. Aby se dokázalo s jakou fanatickou odvahou vrhli se na oběť. Během však líčení nebylo prosloveno pochybnosti o místě. Přesvědčili jsme se, že předseda soudu dobře zná situaci, kladl otázky tak, aby svědci nepřišli v omyl. Svědci vypo-

vidali tak, jak otázka dána. Z nížádné strany nepřišla pochybnost o místě; není příklad, aby celý soudní dvůr se tam odebral.

Pan státní zástupce dobře podotkl, že obhajování dělo se tak, aby se o p. Pešáku mohlo říci, že krádl atd. Svědek měl být naprosto nevěrohodný předveden. Že Pešák nemohl odtamtud vidět, vždyť obviněný sám to neříká, zda-li svědek viděl na ono místo. Faktickou nemožnost nelze tvrdit. Jest to možno, aby viděl. Vždyť lidé vidí i na 1000 kroků. Co se týče okolnosti, musili bychom žádati takové situace, takové počasí, tak čistý vzduch, jak byl teukrát. Za méně jasného počasí není možno s takovou jasností vidět.

Bylo by třeba takového počasí, vzduchu, jako když šel Pešák tou cestou. Poněvadž to obhájce nemůže zaručiti, tak to odpadá. Myslím, že není možno docílití takový efekt, jak si přeje. Třeba dáti na věrohodnost svědků. Mním, že to, co o Pešákovi je řečeno, jest podkladem, že jest věrohodný člověk, míním, že návrh je neproveditelný.

Obhájce. Jestli panu Baxovi záleží na pravdě, ne na tom, aby byl Leop. Hilsner odsouzen, měl být první, který měl můj

návrh podporovat. Právil-li, že jest svědek věrohodný, jak to? Právil svědek, že viděl na 600 kroků — svědek Sedlák tvrdí, že jest to 700 až 800 m. — rozeznal, že jeden z těch lidí měl šat obnošený, druhý nový, že oba muži byli starší nežli Hilsner. Kdo to mohl vidět? A tvrdí pod přísahou! Je-li tak věrohodný, to klidně nechám k uvážení si soudu. Že den 29. března nemůžeme přivolat, to jest pravda, ale dnes jest jasný den, zítra snad také, jako tehdy. Učinme si ponětí o 6. hodině ze dne 29. března, kdyby byl lijavec, ovšem, nikoli. Konečně p. Dr. Baxovi připomínám, že mu bude známo, že mám právo činiti návrhy a námítky za obžalovaného i proti jeho vůli.

Dr. Baxa. Nesmí kolega Aufedníček se domnívati, že bych se nehnal popravdě, dosud žádný důvod proti mně nemá. aby na mně nehleděl jako na kolegu, ale opakují, že nemůžeme ty okolnosti, ten vzduch, jaký tehdy byl získati. Návrh jest neproveditelný.

Před. Pane doktore, řekl jste, že plán není správný. Je zjištěn podle mapy katastrální. Která partie je nesprávná?

(Obhájce jde k předsedovi, ukazuje na plán, rozhovor mezi soudci, porotci, prohlídka plánu.)

Předs. Poněvadž se jedná o prohlédání soudní a navrhuje se, aby porotní soud se odebral do Polné, táž se dle čl. 315 trest. řádu, zdali páni porotci přistupují k tomu návrhu. (Následuje porada porotců.)

Porotcové vrací se z porady. Vrchní porotce p. Runčik.

St. soude! Po své poradě usnesla se porota veikou většinou hlasů, aby se upustilo od místního ohledání, že si toho nepřeje.

Předs. Že tedy nejsou pro to místní ohledání.

Soud odebrá se po té k poradě.

Předs. Soud se usnesl takto: K návrhu pana obhájce, aby celý porotní soud odebral se na místo činu, soud nesvoluje, poněvadž na základě okolností, jakých vyšetřování soudův na tomto místě zjistilo, tohoto třeba se nevidí. Páni porotci sami žádají a způsob důkazu toho nenavrhují. Po náhledu soudu dostačí, aby jedním členem tohoto soudu se zjistilo:

1. Místo u truhláře Večeře, odkud svědek viděl na hodiny a zda je lze rozeznati.
2. Vzdálenost místa Večeře od místa na silnici louky Volencovy, kde Pešák stál a konal svou malou potřebu.
3. Aby se zjistilo: *) vzdálenost místa

toho od toho místa v Březině, kde Hilsnera s dvěma jinými dne 29. března viděl, b) zda z místa u louky Volencovy osoby známé na kraji lesa se nalézající, kde stál Hilsner, lze rozeznatí.

4. Zda-li z místa dá se přehlédnouti celá cesta z Polné k tomu místu jdoucí. —

Pane zapisovateli přečtete tento protokol o komisi okr. soudu v Polné v bytě Hilsnerově. (Zapisovatel čte týž).

V protokolu jsou podrobně vypsány místnosti obydlí Hilsnerové a s-znam věci, které se při prohlídce našly. Hilsner bydlel se svou matkou Marií Hilsnerovou a sestrou této B. danskou v židovském městě. V bytu Hilsnerových nalezeny byly šaty Leopolda Hilsnera, a různé prádlo. Všude pino hadrů, celkem však nic podezřelého.

Předs. Hilsnere, máte něco k podotknutí?
Hilsner. Ne.

Předs. Dále protokol soudu ve Vel. Meziříčí o prohlídce v bytě Hilsnerovy matky. (Zapisovatel čte týž).

Předs. Hilsnere, máte něco k podotknutí?
Hilsner. Ne.

Předs. Protokol soudu ve Vel. Meziříčí o prohlídce u kostelníka Igc. Grote. (Zapisovatel čte týž).

Předs. Hilsnere, máte něco?

Hilsner. Ne.

Předs. Ať sem přijdou svědkové: Josef Špaček, Fiala, Beran, Marie Hilsnerová, Anna Benešová! (Svědkové vejdou).

Předs. Jsou zde: Pan Jos. Špaček, Karel Fiala, Hynek Beran . . . (Sluha: zde není), Frant. Skála, Marie Hilsnerová, Anna Benešová. (Předseda poučuje o významu přísahy)-

Předs. Pan Jos. Špaček zde zůstane ostatní odejdou.

Svéd. Jos. Špaček, obchodník meziříčský.

(Generalie, přísaha.)

Předs. Znáte Leopolda Hilsnera?

Sv. Asi před 4 roky viděl jsem takovou osobu u odvodu.

Předs. Byl jste při prohlídce bytu Marie Hilsnerové ve Velkém Meziříčí?

Sv. Byl.

Předs. Pamatujete se na průběh prohlídky 27. dubna?

Sv. Ano.

Předs. Vypravujte, jak to bylo.

Sv. Dne 27. dubna o 12 h. a 10 min. vyšel pan adjunkt Dr. Schenk z radnice. Já byl před krámem. Ohlížel se kolem a šel ke mně, pravil: „že z Kutné Hory od soudu dostal vybídnutí, aby našel jakési kalhoty v bytě Hilsnerové. Druhý svědek

byl Karel Fiala. Při tom povídá, že má být něco v templu uschováno. Klíče měl jakýsi Grotte. Soudní komise odebrala se k templu, jehož okna byla rozbita. Zůstal jsem tam na stráž, aby nikdo do vnitř se nedostal. Ostatní šli do bytu Hilsnerové. Za tím našli jsme Grotteho. Když přišli zpět, otevřel templ a našli jsme v templu červený knoflík, který patří Hilsnerové a pan Schenk jej otevřel. Pan kancléřský vytáhl život, sukně a šedé kalhoty. Hilsnerová přišla za námi. Po té odebrali jsme se k Hilsnerové znova. Odtamtud pak vrátili jsme se, když jsme nic nenašli, k soudu.

Předs. Jsou to ty kalhoty?

Sv. Anc.

Předs. Co pak je to za látku?

Sv. Batist — neu-silber barva.

Předs. Jak vypadaly?

Sv. Byl šlic zapjatý u spodního knoflíku. Bylo to víhky. Ten knoflík byl narezavělý. Našli jsme na kalhotech červené skvrny, na jedné nohavici dvě menší.

Předs. Kde byla ta víhka?

Sv. U dolního knoflíku u šlicu.

Předs. Ostatek byly suché?

Sv. Nemohu usoudit. Ona látka se dá vyprat a nezmění barvu. Já jsem tkadlec a 25 roků jsem pracoval. Nyní mám obchod.

Předs. Vy jste udal: „Přísň byl pokryt dolení knoflík“?

Sv. Anc.

Předs. Jiné věci Hilsnerová neměla? Co říkala?

Sv. Naříkala, že její syn je nevinen, furt že je nevinen.

Předs. Vy jste udal: „Jinde byly suché“?

Sv. Anc.

Vot. r. Pešek. Jest tam nová synagoga? Nač staré se užívá?

Sv. Jest to spustlé, má to obec židovská.

Předs. Ta se propůjčuje k uschování věcí?

Sv. Nevím.

Návladní. Byl jste také při prvé prohlídce?

Sv. Ne.

Obhájce. Věděl jste, kde jsou ty kalhoty, že v kufru?

Sv. Pan adjunkt Schenk řekl, že má být něco v templu schováno.

Předs. Co říkáte, Hilsner?

Hilsner. Když se matka do Meziříčí přistěhovala, byla nucena dáti do Templu věci, poněvadž je prázdný.

Svěd. Karel Fiala. [(Generalie, přísa-ha.)

Předs. Vy jste byl při domovní prohlídce Marie Hilsnerové dne 27. dubna?

Sv. Ano.

Předs. Jak pak se to mělo?

Sv. Pan adjunkt Schenk vyšel z soudu ...

Předs. (přerušuje.) Vypravujte, jak jste přišli k Hilsnerové!

Sv. Nejdříve šli jsme všichni k templu, poněvadž byl zavřen, zůstal p. Špaček na stráži a my šli do bytu Hilsnerové.

Předs. Co pak říkala?

Sv. Nic.

Předs. Vy jste tvrdil, že Hilsnerová prohlásila, že kufřík dřevěný, ve kterém jsou kalhoty, jest v synagze.

Sv. To nedoveda se pamatovati.

Předs. Jsou to ty kalhoty?

Sv. Ano, to jsou ony.

Předs. Kde byly vlhké?

Sv. V příklopce a nejpodnější knoflík byl zaplesnivělý a zarezavělý.

Předs. Ostatní knoflíky byly lesklé, suché?

Sv. Ano, byly otevřeny, uschly.

Předs. Kde byly kalhoty vlhké?

Sv. V tom místě a nikde jinde.

Předs. Jaké skvrny jste viděl?

Sv. Na stěhnách, v předu na příklopce.

Předs. Jaké to byly skvrny?

Sv. Krev.

Předs. Jakou barvu měly?

Sv. Hořdě rezavou.

Předs. Vy myslíte krev?!

Sv. Ano.

Vot. r. Pešek. Byly v staré synagoze ještě jiné věci?

Sv. Nevím.

Obhajce. Jak pak byl veliký byt Hilsnerové?

Sv. Malý, světnici měla. Když přišla do Meziříčí měla byt veliký.

Předs. Proč pak se vystěhovala?

Sv. Nechtěla jí trpěti v křesťanském domě, když přišla prohlídka.

Vot. r. Budecius: Dala Hilsnerová do templu hned kufřík, když se přistěhovala?

Sv. Nevím.

Předs. (Čte protokol). „Hilsnerová prohlásila, že kalhoty jsou v synagoze“, jste řekl.

Sv. Nepamatují se.

Obh. Dr. Auř. Nebudete tvrditi, že soudce dal do protokolu, co jste neřekl.

Sv. Kdybychom byli věděli, kde je kufr, nemuseli bychom ho hledat.

Předs. Vy jste byl v bytě, ostatní šli

do synagogy, a nyní říkáte, že řekla: „Ze jest v synagoze.“

Sv. Já jsem nevěděl.

Předs. Co říkáte, Hilsnere?

Hilsner. Že není jisto, když se stěhovalo, že to tam přišlo do té staré synagogy.

Předs. Přečte se protokol č. 294 sepsaný u zem. soudu v Praze, týkající se vyšetřování skvrn na kalhotách Hilsnerových. (Zapisovatel čte.)

Předs. Mám čísti všechny protokoly na jednu p. profesore?

Znalec. To je jedno.

Předs. Přečte se druhý protokol. (Zapisovatel čte.)

Předs. Protokol čís. 220. (Zapisovatel čte.) —

Budu prosit, p. profesore.

Znalec Prof. Dr. Reinsberg: Na základě ohledání došli jsme k nejvýše pravděpodobnému úsudku, že skvrny pocházejí od krve. K úsudku tomu přispěla okolnost — ačkoliv ohledání spektroskopické, lučební, makroskopické selhalo, a Teichmanovy hlatě se neobjevily — přece při mikroskopickém ohledání nalezeny bohné elementy, které bylo nutno pokládati za rudé krvenky. Když jsme rozcupovali jednotlivá vlákna této látky a po maceraci, ohledávány